

אני יי'. וכ כתיב (שמות כט) וידעו כי אני יי'. בגין דאתניישבן מלין. בלבנה. ומפאן ולהלאה, סטיימין מלין בגון. זפה חולקנא בהאי עלמא, ובעלמא דאתמי, עד פען בווצנא קדיشا אטעטר, במלין דבגון.

הא חזי, אנה חזינה ליה בחלמא, ושהאלנא קמיה דרבינו שמעון, הא אוילפנא קמיה דמר, י' דאייה חכמה, והכי הוא ודקאי. ה' אמאו איהו בינה. אמר לי, פא חזי, הא כתיב (בראשית ב) ונחר יוצאה מעדן להשכות את הגן. מאן הוא נחר דיווצה מעדן דא בינה. ובגין בך מה הוא נחר, י' סטים בגוניה. ווועיד פשיט נהרא דא מפל סטרוי. בגין בך הוא יי'ה. לבתר אפיקת בן תחotta דאייה ו', בגונא דא ה'. לבתר אוילית ואפיקת האי בן, ושוויה לקפה, ובגין בך יה'ו, דהא ו' לקפה יתיב, לינקא ליה. ועל בך תניגן במתניתא דילן, ה' ד' חות, מדאתחבר דכורך עמה אטערת מחד בן, ואקראי ה'. לבתר אוילית ואפיקת ו' מה הוא בן, וקאים לקפה. ועל האי כתיב, ונחר יוצאה מעדן, מניה נפיק ודקאי, להשכות את הגן, לינקא ליה.

הוינא אחיד בידיה, (נ"א ביה) ונשיק בידיו. אנה בהאי עדינה אטערנא, בכלי ומייח, והו תלתא יומין דלא אכילנא מיידי. חד מחדורותא, וחד דלא זכינה למחייב ליה זמנה אחרא. עם כל דא, ביה אתקשרנא פדריא. דהא כד נהירא לי שמעתתא, חמינה דיוקניה, דאטער קפה, זפה אין אינון צדיקיא, בעלה מא דין, ובעלמא דין, עליהו כתיב, (תהלים קמ) אך צדיקים יודו לשמח ישבו ישרים את פניהם. (ע"ב האדרא).

ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו וגו'. (שמות כט) פשמרו וגו'. מה זה פשומו? פשומו היה צריך להיות! אלא פשומו רדא. מה זה אשר אמרתי אליכם? בלומר שהזהרתיכם על מאמר עבדות. תשמרו, שלא יגיע אליכם שום רע. תשמרו, מאומה שMRIה ונטירה שליל בלבד. ושם אליהם אחרים לא מזפירו - לא תזפירו פמו שפארנו. דבר אחר ושם אליהם לא מזפירו - בלומר לא תסבבו, שטאלו בין העמים הארץ אחרת, ויקים בכם מה שכתבו (דברים חט) ועבדת שם אליהם אחרים וגו'.

ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו וגו'. (שמות כט) מאי תשמרו, תשמרו מיבעי ליה. אלא תשמרו ודקאי, מאי אשר אמרתי אליכם, בלומר DAGIZIMIT לכוז על מימר פולחני. תשמרו, דלא ימיטי עלייכו שום ביש. תשמרו מה היא שMRIה ונטירה דילוי בלבד. ושם אליהם אחרים לא תזפירו כמה דאokiינא. דבר אחר ושם אליהם אחרים לא תזפירו, לא תזפירו ביני תזפירו, בלומר, לא תסבבו, דתפלון ביני עממי הארץ אחרת. ויקים בכו מה דכתיב, (דברים חח) ועבדת שם אליהם אחרים וגו'.

דבר אחר ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו - רביה יהודת פטח, (תהלים פא) שמע עמי וاعידה בך וגוי, לא יהיה לך אל זר וגוי. אנכי ה' אלהיך המעהך הארץ מצרים וגוי. ה' פסוקים הללו אמרם דוד ברוח הקודש, ויש להתבונן בהם. שמע עמי - בכמה מקומות הזהירה התורה את האדם, בכמה מקומות מזhor הקדוש ברוך הוא את האדם, והכל לחשולת האדם כדי שיישמר את מצות התורה. ככל מי שימסר את מצות התורה ומשתדל בה, כמו

שמשתדל בשם הקדוש. ששנינו, כל התורה היא שמו של הקדוש ברוך הוא,ומי שמשתדל בשם הקדוש, בה כמו שמשתדל בשם הקדוש, משום שבל התורה היא שם קדוש אחד, שם עליון, שם שפولל את כל השמות,ומי שגורע ממנה אותן אחת פalgo עשה פגם בשם הקדוש. שנינו, ושם אליהם אחרים לא תזירו - לא תוסיף על התורה ולא תגרע ממנה. רביה חייא אמר, ושם אליהם אחרים - זה מי שמתקעך בספרים אחרים שאינם מצד התורה. לא ישמע על פיך - שאסור אפלו להוניקם וללמוד מהם טעם, כל שכן על התורה.

רביה יהודת שוניה בך, מה הטעם כתוב ושם אליהם אחרים, וסומך לו את חן המצוות תשמר? אלא מי שמי שלא שומר את זה, כמו שלא שומר את אמונה הקדוש ברוך הוא. מה הטעם? משום שבו הדבר אחוז. אמר רבבי יצחק, וכן בכל שאר הטעמים והזמנים, שהרי כל אוחזים בשם הקדוש העליון. ועל זה שנינו, מה שבתו שלוש פעמים בשנה, משום שבhem תליה האמונה.

דבר אחר ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו. רביה יהודת פטח, (תהלים פא) שמע עמי וاعידה בך וגוי, לא יהיה לך אל זר וגוי. אנכי יי' אלהיך המעהך הארץ מצרים וגוי. הני קראנו, אמרנו דוד ברוח קדשא, ואית לאסתбел בהו. שמע עמי בכמה אתרין אזהרא אוריתא לבר נש. בכמה אתרין קדשא בריך הוא אזהיר ביה בבר נש. וככלא לתועלתה דבר נש. בגין דינטר פקודי אוריתא, דכל מאן (דף קכ"ד ע"א) דינטר ארחי דאוריתא, ואשפצל בה, במאן דاشתדל בשמא קדישא.

התגינן, אוריתא כלא שמא דקדושא בריך דמשתדל בשמא קדישא. בגין דאוריתא כלא, חד שמא קדישא הוא. שמא עלאה, שמא דכליל כל שמא. ומאן דברע אותן חד מינה, באילו עbid פגימותא בשמא קדישא. תננא, ושם אליהם אחרים לא מזפיר, לא תוסיף על אוריתא, ולא תגרע מינה. רביה חייא אמר, ושם אליהם אחרים, דא מאן דיתעסך בספרין אהרגין, דלא מפטר אדוריתא. לא ישמע על פיך, דאסור אפילו לאדרקרא לוֹן, ולמילך מניחו תעמא, כל שכן על אוריתא.

רביה יהודת מתני ה' כי, Mai טעמא כתיב ושם אליהם אחרים, וסמיד ליה את חן המצוות תשמר. אלא, מאן דלא נטיר הא, פמאן דלא נטיר מהימנותא דקדושא בריך הוא. Mai טעמא. משום דביה אחדיא מלחה. אמר רבבי יצחק, וכן בכל שאר זמני וחייב, דהא כלחו אחידן בשמא קדישא עלאה. ועל דא תנינן, Mai דכתיב שלש פעמים בשנה. משום דבאו תליא מהימנותא.